

Doktor Pascal III

Byly to nejrůznější spisy, rukou popsané listy papíru, okolkované dokumenty, vystřižené novinové články a všechno bylo rozřazeno do desek z hrubého modrého papíru a na každých bylo verzálkami (1) napsáno jméno. Bylo znát, že doktor (2) spisy opatruje s něhou, přidává k nim nové, že je ustavičně bere do rukou a zase je pečlivě ukládá na místo, poněvadž z celé skříně byl pouze tento kout uklizený.

Doktor stál na židli (3), a když našel složku, kterou hledal – byly to jedny z nejnapěchovanějších desek, na nichž bylo nadepsáno jméno „Saccard“ –, přidal do ní (4) nový záznam a poté vše vrátil k písmenu S (5). Ještě na chvíli se zasníl a ochotně urovnal jeden naklánějící se stoh složek. Když nakonec seskakoval ze židle, pronesl (6):

„Posloucháš mě, Klotildo? Až budeš uklízet, těch složek nahoře se nedotýkej.“

„Dobře, pane!“ potřetí poslušně odpověděla.

Dal se zase do smíchu se svou příznačnou vrozenou veselostí.

1. Nebyla jsem si jistá, zda mohu slovo „verzálky“ použít. Nakonec se mi ale právě toto vyjádření líbilo více než například „velká písmena“. Připadá mi pestřejší. TEXT MÁ MÍT VĚDECKÉ, ODBORNÉ KONOTACE, TAKŽE TO STYLOVĚ VYHOVUJE
2. Zde jsem za neosobní francouzské „on“ dosadila doktora Pascala, poněvadž se mi nepodařilo vytvořit větu s obdobně neosobním vyzněním jako v originále a také proto, že Klotilda má do této části skříně vstup zapovězená, a ony pečující ruce budou tedy asi náležet doktorovi.
3. Za participium jsem dosadila hlavní větu, jelikož přechodník ani verbální adjektivum mi tam prostě neznělo.
4. Zde si nejsem jistá, jestli jsem udělala dobře, když jsem ve vložené větě nahradila „složku“ „deskami“ – nevím, jestli to ta věta unese, když se pak opět vracím ke „složce“ a nahrazuji ji zájmenem.
5. Nepodařilo se mi do věty vpsávat abecedu, ale mám dojem, že i mé řešení dostatečně a pochopitelně vystihuje skutečnost. ANO, JE TO KONKRETIZACE, MOŽNÁ BY STAČILO „K PŘÍSLUŠENÉMU PÍSMENU“
6. Ačkoli v originále sloveso chybí, připadá mi, že čeština to bez uvození nezvládne. SPRÁVNĚ – VIZ:

Kopíruji poznámku Adély M. a svůj komentář – užitečné pro vystižení povahy českých uvozovacích vět; Vy máte správné řešení

- větu „Pak konečně seskočil ze židle:“ jsem původně přeložila věrněji jako „A když konečně seskočil ze židle:“, nicméně jsem poté usoudila, že to příliš „tahá za uši“ a v češtině nezní dobře, protože jsme zvyklí na trošku jiný tón uvozovacích vět
- SPRÁVNĚ, ČESKÉ UVOZ. VĚTY VĚTŠINOU NEPOUŽÍVAJÍ SLOVESA POHYBU; VAŠE VĚTA OBSAHUJE ELIPSU (A když konečně seskočil ze židle (ŘEKL): - TEDY JE SPRÁVNĚJŠÍ

HODNOCENÍ:

Velmi pěkný překlad i komentář; dobře stavíte věty, mají správný rytmus i autentičnost (srov. poslední věta)

A